

Izhajata vsak ponedeljek, sredo in petek. Velja za celo leto 30 lir, za pol leta 15 lir, za tri mesece 7 lir 50 stot., za en mesec 2 lir 80 stot. Naročila se sprejemajo vsak dan, a naroča naj se tako, da poteče rok naročbe ob koncu meseca. — Posamezna številka 20 stot. — Uredništvo in uprava: Trst, via delle Zudeche 3. Telefon 19-50 in 588. — Dopisi naj se pošiljajo na uredništvo. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Oglasi se računajo v širokosti ene kolone 67 mm. Finančni oglasi po 1 liru; osmrtnice, zahteve, poslanice, vabila po 80 stot.; igroviški in obitniški oglasi po 60 stot. — Plača se naprej. — Oglase sprejema Inzeratni oddelek „Dela“.

DELO

Prej pride kamela skozi šivankino uho kakor bogataš v nebesa.
Kapitalistično časopisje je ustanova sužnjev za sužnje.

V Trstu, v sredo 11. avgusta 1920

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE V JULJSKI BENEČIJI

Leto I. - Štev. 37.

Internacionalistično pojmovanje obrambe domovine

Naše dolžnosti

Komunistični proletarijat pričinja izjaviti v denjane eno najodličnejših točk svojega programa, t. j. zavezništvo glede »obrambe domovine«. In sicer v dveh različnih fazah svojega razvoja. Navidez se proletarijat udeležuje kontradiktorno v resnici pa pripravlja enakost, obojestransko spopolnjevanje se. — Dve različni fazi v razvoju proletarskega razrednega boja sta: faza pred osvoboditvijo oblasti in ona po osvoboditvi oblasti. Naloga proletarijata pred osvoboditvijo oblasti je boj proti militarizmu, ako služi ta imperijalističnim namenom. Dolžnost proletarijata po osvoboditvi oblasti obstoji v tem, da ščiti revolucionarne pridobitve in jih skusa obenem razširiti na tlačeni delavni narod zunanjih držav. S praktičnim udeleževanjem svojih tozadevnih načel stopa komunistični proletarijat prikratk v areno znanje političke. Proletarijat vseh dežel realizira svoje principe glede »obrambe domovine« s popolnoma drugačnim orijentacijo in z neprimerno večjo doslednostjo, kakor sedaj.

Razen ruskega proletarijata se nahaja ves ostali proletarijat še v stadiju pred osvoboditvijo oblasti. Tako tudi italijanski proletarijat. — Dve dejstvi nam stojita pred očmi, ko to pišemo: 1. nevdržno marširanje »Rdeče armade« in 2. udominitve italijanske imperijalistične politike v Albanijo pod pritiskom socialističnega proletarijata. Zmagoviti marš »Rdeče armade« imenuje žoliti tisk — boljševeški imperijalizem. Odpor proti domačemu imperijalizmu titulira buržuazija z »izjaskom domovine«. — Interesantno je, da so bili ravno oni socialisti, katere je buržuazija psovala z izdajalci domovine, se zmeraj najdoslednejši in najzvestejši našim principom glede »obrambe domovine«. Medtem ko so bili buržuaziji simpatični socialisti na napačni poti. Ne, da bi hoteli sprejeti buržuazijski besednik, samo da bi pokazali proletarijatu naše pojmovanje »obrambe domovine« in da spomnimo proletarijat na njegove dolžnosti, obznavamo ta članek sodr. Zinovjeva, katerega je on napisal kot sklepno besedo svojim razmotiranjem o »II. internacionalni in problemu vojne« 1916 l. v Moskvi. — Krepke besede Zinovjeva proti anarhizmu in sindikalizmu so razumljive. Ne anarhisti, ne sindikalisti niso meli za časa svetovne vojne toliko odprte sile, da bi se postavili po robu militarističnim in imperijalističnim nameram svojih držav. Zlasti bi napravili anarhisti kot destruktiven element veliko uslug potlačnemu proletarijatu. Kot konstruktiven faktor se niso anarhisti itak mogli nikjer uveljaviti. Za časa vojne so se anarhisti in sindikalisti ravno tako potuhili, kakor social. šovinisti. Komunistični proletarijat postaja odločen faktor v mednarodni politiki. V zunanji politiki vsake države pripade proletarijatu naj odločilnejša vloga. — V tem času, ko je naš proletarijat spoznal svojo moč, je njegova dolžnost, da s tem večjim razmahom zagovarja z besedo in dejanjem svoje stališče. Albanija ni prva ne zadnja dežela, na katero so postavili italijanski imperijalisti svojo nogo. — Libija, ki je onkraj morja in libijsko nasilstvo, ki se vrši tostran morja. To zahteva odpono. — Horthyjeva »Bela garda« se vedno besni. Boj kot proti Madžarski moramo postrežiti. — »Rdeči armade«, ki marširajo in onim ki se dandanele sestavljajo, velja naša največja pozornost in podpora, ker »Rdeče armade« se borijo za nas.

Kakšna je naša propagatorska naloga v današnjem času?

Prisistati III. internacionalne morajo predvsem jasno postaviti vprašanje o obrambi domovine. In najmanjša nejasnost o tem vprašanju bo v stanju, da prinese naši agitaciji ogromno škodo.

Socialist je obvezen, da brani domovino v vsaki vojni — to je temelj social. šovinizma. Najkrajše social. šovinisti poudarjajo to brez vsakega zavijanja. Naša vlada nima prav, ona je prva počela vojno, njena zunanja politika do vojne je bila napačna, polna prestopov. Ali zato ni treba grešiti in reči grehov vlade tlačnemu narodu. Kadar je vojna postala dejstvo, kadar preti naši zemlji sovražni napad — mi smo dolžni, da jo branimo. In to nezavisno od vsebine, cilja in smisla vojne. Po naših domovine je veliko zlo, ki se ne da misliti. Zato, kaj ima ona prav ali ne, ona je naša domovina!

Kolešni bili vzroki vojne, da smo kakorkoli presodili zgodovino pripravljene vojne... v enem in demokraciji naša dolžnost je v tem, da branimo domovino. Tako je govoril na strankini konferenci zelnogleden diplomat mednarodne šovinizma Viktor Adler. Vsi social. šovinisti se ne izražajo tako odločno. Večina ruske govori o zaščiti »kulture«, »svobode«, o borbi proti militarizmu in dr. Ali oni vsi delajo po tem principu.

Taka je pozicija social. šovinizma.

Kako odgovarjajo na to internacionalisti?

Mi ne zavračamo »obrambe domovine« na sploh. Mi zavračamo t. im. »obrambo domovine« v imperijalističnih vojnah, t. j. v reakcijski kapitalističnih: Ali mi se tudi ne omejujemo na to, da govorimo, da je dopuščena vojna 1914.—1916 l., imperijalistična vojna. Mi poudarjamo kot temeljno stvar, da v današnji imperijalistični epohi, po pravilo, ne more biti drugačne vojne med velikimi državami.

To ravno ne znači, da zavračamo mi zmeraj, v vseh slučajih in v vseh časih obrambo domovine tudi v imperijalistični epohi.

V našem članku v 1. in 2. številki »Komunist« smo mi pisali: Je-li mesta »pravičen« vojnam v epohi nacionalnih vojn? Da, je! Vojne francoske revolucije so bile večinoma »pravične« vojne, italijanske nacionalne vojne so bile »upravičene« vojne. Je-li na mesta »pravičen« vojnam sedaj v imperijalistični epohi? Da, je. Ali samo v dveh slučajih. Prva — vojna proletarijata, zmagovalca, v kateri si bode zemlji, katere brani zavojavljajo socialistični stroj proti tujim vladam, pri katerih je ostal kapitalistični režim. Druga — vojna Kitajske, Indije in aneksijske zemelji, ki služijo kot predmet tlačeni od strani imperijalizma za svojo neodvisnost, proti evropskim imperijalističnim državam.

»Pravičen« mir med imperijalističnimi evropskimi vladami je nemogoč, kakor si je nemogoče predstavljal boj med nekolicimi razbojniki radi dobitve naravnega plena — z gledišča poštenih ljudi in ne samih razbojnikov. V našem času je neizogibno, da so vsake druge vojne razen teh dveh omejenih slučajev ne pravične, temveč ne častne, vojne med imperijali, listi, vojne finančno-plutokratskih i dinastičnih klik, vojne, ki so zmeraj sovražne delavskemu razredu vseh dežel.

Ali se je moglo govoriti o pravičnih nacionalnih vojnah, o boju buržuazije proti proletarijatu, kateri je stavljal na dnevi red socialistični prevrat? Ne, ni se moglo! Ali sedaj v imperijalističnih vojnah, zlasti v evropskih razmerah, je to ena glavnih nalog mednarodne buržuazije.

»V dveh slučajih je mogoč »pravičen mir« tudi sedaj. Ali 1915 l. ni bilo pred nami ne enega, ne drugega slučajja.

Na taki način, se razume, priznavamo mi pravico obrambe one domovine, katero tlačijo imperijalistične države. Težnja kolonij in kotukolonij, da se osvobodijo izpod jarma »velikih« držav, zasluži brezdvomno podporo od znanje — socialne demokracije.

Ne pojmiti baš razlike med obrambo svoje domovine in med »obrambo domovine«, ki gre za tem, da hoče imperijalistična država zaslužiti nove narode ali da učvrsti stare okrove, to razliko ne pojmi samo oni, kateri moče, da jo pojmi.

Francoski social. šovinist (četudi po imenu Nemec g. Grumbach, citira v ravno izšli knjižici »Zablude Zimmerwolda in Kienthala« iz Lenjinove in Zinovjeve brošure »Socializem in vojna« sledeče vrste:

»Ako bi jutri n. pr. napovedal Maroko vojno Franciji, Indija Angliji, Perzija ali Kitajska Rusiji i. t. d., to bi bile »pravične« vojne, »obrambene«, neodvisno od tega, kdo je katerega prej napadel, in vsaki socialisti bi želel zmago tlačnemu, zavisnim nepopolnopravnim vladam proti tlačiteljem, zavojavalcem, grabiteljem »velikih« držav.«

Grumbach se potem s studom izraža: — Kolonijam se dopušča, da vodijo napadalne boje... Kadar se brani velika republika (Francija) proti napadnim armadam fevdalne nemške monarhije, takrat se govori o izdajstvu socializma.

Socialisti, ki govorijo na tak način in ako so glavni govorniki, se zavedajo izdajstva, da ne razumejo razlike med stanjem kolonij, ki se bore proti tlačiteljem, in med stanjem velikih držav, ki se javljajo kot tlačilce. Naj si bodo še taki ali taki social. šovinisti, ki so tako utonili v buržuazijski ideologiji, da je izumrl v njih vsak socialistični čut, da oni enostavno prestanejo razlikovanje med tlačitelji in med tlačanimi, med zavojavci in njihovimi žrtvami med kapitalisti in delavci, med eksploatacijski in eksploatairanimi, med izporom in strašmed revolucionarnim ustajom in med kontra-revolucionarnim dušenjem ustajom.

»Največja republika v Evropi« tlačijo na vsakih 1000 km² svoje lastne zemlje 1135 km² njej podrejenih kolonij, katerim sesa francoska finančna oligarhija tri in sok. Radi utrjevanja svojega gospodstva nad temi kolonijami se med ostalimi bojuje tudi »največja republika v Evropi«. A imperijalistični lajkaji ne razumejo v čem je razlika med kolonijami in njihovimi zasluževalci.

Stud je du odveč. Social. šovinisti govorimo mi v različnih jezikih. Oni ščitijo interese buržuazije, mi ščitimo interese proletarijata. Ali argument g. Grumbacha samo dokazuje, koliko jasnosti nam je potrebno v vprašanju »obrambe domovine«.

On kaže, kako škodljivo bi bilo štediti magari še najmanjšo social. šovinistično igro v krogu pojmov »obrambe domovine« kakor propovedati odrekanje od vsake obrambe domovine na sploh, v vsakem času, ki se ne nanaša na značaj danega vojnega konflikta.

Slabost II. internacionalne ni v tem, da je ona splošno priznala princip obrambe domovine. Za nacionalne vojne je ta princip točen. Za močnejši vojn, v katerih smo prej govorili, ta princip je točen tudi danes.

Slabost II. internacionalne je v tem, ker ona ni točno in jasno rekla: v epohi nacionalnih vojn je obramba domovine zakonita in potrebna; v epohi imperijalističnih vojn — ne aplicirajte pojma »obrambe domovine«.

In beda, nesreča in polom II. internacionalne je v tem, da se je oportunistem — po sili vzrokov, o katerih ni umestno tukaj govoriti — razmahnil in objektivno podredil glavne stranke II. internacionalne politiki buržuazije, ki je krvono zainteresirana na tem, da bi izdajala nečastne, imperijalistične vojne, delavcem kot pravične, progresivne...

Proglasjajoč neobhodnost osnovanja III. internacionalne, se li mi popolno in čisto odrekujemo nasledstvu II. internacionalne? Ali se ne odrekamo od onega v nji, kar je bilo marxističnega.

Od revolucionarnega marxizma so se oddaljili mnogi teoretičarji in »voditelji«, od revolucionarnega marxizma so se oddaljili Kautskyovci vseh dežel. Oportunisti in »centrum« so dobili prevlado v poslednjih dneh II. internacionalne. Ali ne ozirajo se na to, revolucionarni marxistični pravci zmeraj bil v II. internacionalni. In od njegovega nasledstva se mi ne odrekamo niti za trenutek.

V času vojne 1914-1916 l. je bankrotiral oportunizem z ene, in anarhizem in sindikalizem z druge strani. Vojna je bila velik udarec za socializem. Ali kom. med revolucionarno ostajo in med kontra-revolucijo se gotovo, — za delavski pokret je bila to — da ona ohranila ta dva malomeščanska narobe-socializma.

Naš boj proti anarhizmu in sindikalizmu mora biti ravno tako odločen, kakor boj proti oportunizmu. Naša propagatorska taktika obstoji dandanašnji v tem, da iščemo »rno resnice« in »zdravo jedro« v sindikalizmu. Naloga obstoji v tem, da pokažemo, kako je oficijalni sindikalizem ravno tako izdal delavsko stvar in da so tudi oni kakor tudi oportunisti prišli v službo buržuazije. Se več, krivica sindikalizma in anarhizma je večja. Dosledni oportunizem je v skrajnem slučaju ostal sebi zvest. Mnogi oportunisti so govorili pred vojno ono, kar govorijo tudi danes. A sindikalisti in anarhisti so razcepili delavski pokret v Franciji, v Italiji — v imenu nepomirne borbe proti buržuaziji, proti militarizmu,

proti vojni — zato da bi sedaj v delovanju postali ravno taki izdajalci kakor najslabši oportunisti. Anarhisti in sindikalisti so napravili vse ono, kar more človek da napravi v oblasti revolucionarne farzeologije, in stem so še več kompromitirali v očeh delavcev revolucionarne parole, revolucionarne pozive.

Proti oportunizmu in anarhizmu!

In proti »marxističnemu centru« — v prvi vrsti. Centrum je za cel čas II. internacionalne podpiral oportunizem. Centrum podpira sedaj social. šovinizem. Kako reakcionarno vlogo igra Kautskyjanstvo se je sedaj jasno pokazalo, ko Longuetizem, ta Kautskyjanska štrnja na francoskem šemljišču, v delovanju podpira šoviniste najslabše vrste.

Vrnimo se Marxu!

In v tem imenu — v III. internacionalo!

*) Poslednji trditve je morda potrebno za nekoliko omejit. Primer: Perzija za čas imperijalistične vojne 1914-16 l. Znano je, da so perzijsko irnjo anglosko-ruski tlačitelji izkoriščevali nemški imperijalist, toliko da niso 1915 l. tudi Perzijo pahnili v vojno. Libere »Ruske Vedomosti« sporočajo dogodke tako-le: v septembru in oktobru je perzijska vlada resno delala na tem, da se v zvezi Nemčije in Turčije osvobodijo anglo-ruskega vpliva. Ali, energično postopanje anglo-ruskih diplomatov in pojav ruske vojske pred Teheranom je pobralo šaha. Revolucionarni pokreti pa so se pojavljali v centru in na jugu, katere je ruska vojska udušila v poltuju in v zimi 1916 l.

Kako naj opredelimo vojno stališče napram temu stanju stvari v Perziji? Socialisti — razume se — simpatizirajo z revolucijo proti rusko-angelskim imperijalistom. Ko se pa udeležijo Perzijske vojne na strani Nemčije? Njena vloga bi bila silna vloga Turške 1914-1916 l., neznatna epizoda v imperijalistični roparski vojni.

Poljska hoče mir!

Poljski delegati onovit odpotovali v Minsk. — Ententa brez glave. — Triletna Poljske v ruskih rokah. — Proletarijat za sovjetsko Rusijo. — Varšavi se bliža usodepolna ura

Medtem, ko se Varšavi bliža tragična ura in jo je poljska vlada že zapustila, vrši v ententni diplomaciji vprašanje: Kaj naj se zgodi? Ali gremo Poljski na pomoč ali ne? Brezdvomno čuti ententna buržuazija silno nagajenje do nove vojne z Rusijo in do nove blokade. Osobito pritiska Francija. Čuje se vesti, da stane Millerand in Lloyd George že spozrazumela o konah, ki naj se jih ukrene proti zmagoviti Rusiji, ki je zasedla že tri četrtine poljskega ozemlja, na katerem se je že ustanovila poljska sovjetska vlada z Marklevskim na čelu.

Vendar bodo vsi bojevitni načrti entente buržuazije zadeli ob neko trdo skalo, ob odločno opoziciji svetovnega proletarijata, ki se giba po vseh deželah, da prepreči nameravan pohod proti Rusiji. Nemški delavci se branijo razkladati in prevažati vojni material za Poljsko in groze s splošno stavko, samo da se ohrani nevtralnost Nemčije. Glasovi o zvezi Nemčije z Rusijo tudi še niso utihli. Češki listi zahtevajo po ogromni večini ohranitev nevtralnosti; ministrski predsednik Tušar je izjavil, da bo Češko-Slovenska varovala svojo nevtralnost in da na noben način ne pojde proti Rusiji.

Zdi se tedaj, da bi oborožen pohod entente, ki ima samo v ogrski buržuaziji svoje iskrene obdovvalce, prišel Poljski preneseno.

Brzojavne vesti poročajo sledeče:

PARIZ, 8. — Po zadnjih vesteh o ruskem napredovanju, je lahke optimizem gotovega francoskega javnega mnjenja popolnoma disorijentiran.

Sovjetske čete napredujejo bliskovito, prodirle so na več kilometrov široki udarni točki obrambeno črto ob Bugu in Konekajo proti Varšavi. 40.000 Rusov prodira medtem v zemeljskem jeziku (»koridoru«), ki veže Poljsko z morjem.

Stanje poljske vojske ne opravičuje več do nade do kakršne si bode protiofenzive. Izključiti je tudi možnost mirovnih pogajanj ki bi preprečila zavzetje Varšave.

Danes se tudi na francoskem smatra poljski polom kot gotov.

LUGANO, 10. — Vest iz Varšave popisujejo položaj mesta kot brezupen. Predsednik zbornice je izdal na mešome prošnje, v katerem jih pozivlja h izdankovnosti in v katerem se predviđa, da se bo do morali vsi meščani oborožiti. Gre se zato, ali naj se Varšava izprazni, ali naj preстане oblego. Krogi Varšave se grmadijo boljševeške čete, prihajajoče s severa in zahoda.

Včeraj so baje izbruhnili v Varšavi upori. Nekaj članov inozemskih misij je bilo napadenih. Boljševici letala mečejo v mesto proglase z mirovni pogoji, ki jih ponuja Rusija. Vest o odstopu Vilne Litvinski je imela velik vpliv med židovskim prebivalstvom. Revolucionarni odbori v Varšavi in v drugih mestih so započeli z velikim gibanjem za mir.

ZÜRICH, 10. — Ugotavlja se, da Rumunska ne bo prekršila nevtralnosti. Sovjetska vlada je zagotovila Rumunsko, da bo spoštovala njene meje.

ZÜRICH, 9. — V kratkem se objavi izjava nevtralnosti češko-slovenske ljudovlade v rusko-poljskem sporu. Poljske čete, ki so prebežale na češko-slovenska tla, so bile razorožene in internirane.

BORDEAUX, 9. — Parnik »Asia«, ki je imel naloženo orožje za Poljsko, so obustavili pomoščaki. Parnik je nadahjeval svojo vožnjo jedva petimi, ko se je orožje izkrcalo.

ZÜRICH, 10. — Včeraj so poljski delegati odpotovali v Minsk, kjer jih pričakuje ruska delegacija. — V Varšavi so se vršile velike delavske demonstracije ob priliki odhoda delegatov; množica je vzklikala po miru. V slednjem hipu je poljska vlada povabila za posrednike ekstremistov, naj stopijo v njen kraj. Poudarba je bila odbita. Delegacijo sestavljajo vladni organi, ki so že izgubili podporo ljudskih množic.

Italijanska zbornica

Seja 8. avgusta. — V dopoldanski seji je vlada, kakor smo že poročali, doživela nevpeh. Gicliotti se je namreč izjavil proti predlogu socialističnega poslancu Buffonija, ki je zahteval odgoditev razprave novega občinskega volilnega reda do prihodnje zasedanja, ter takojšnji razpis občinskih volitev na podlagi starega volilnega reda. Buffonijev predlog je bil sprejet.

Popoldne se je nadaljevala in zaključila razprava o saint germainski pogodbi. D'Alessio obžaluje, da iz poročila ne izhaja jasno, katere ozemlja naj se anektirajo. Sicer govori saint germainka pogodba le o aneksiji Trentinske. On pa zahteva hkrati tudi aneksijo Julijske Benečije. Gicliotti in Sforza pojasnjujeta, da to ni še možno, ker vprašanje o Jul. Benečiji v saint germainski pogodbi nikakor ni rešeno in je treba počakati na njegovo rešitev. Zato, pravi Gicliotti: Italija ne more vršiti v zasednem ozemlju nobenega suverena čina, na vsak način pa vlada lahko sprejme priporočilo, da se vojaške oblasti nadomestijo s civilnimi.

Sodr. posl. Cosattini predlaga odpravo vojaških oddelkov v Jul. Benečiji in na Trentinskem ter priporočila za te dežele široko amnistijo. Obsoja tudi obilnostno preganjanje Slovanov, kar ne najde politično modro. Italija mora pokazati, da v nji res vlada svoboda in demokracija.

Nato govori cos. poslanec Treves proti odobritvi saint germainke pogodbe. Njegov tozadevni dnevi red je odklonjen.

Slednjič sledi tajno glasovanje o saint germainski pogodbi, ki je odobrena s 170 glasovi proti 48.

S tem je zbornica zaključila svoje zasedanje ter se odšla na jesen. O tem zasedanju hočemo prihodnje podati kratko bilanco. Za danes lahko označimo njeno delovanje kot politiko raznih pripomočkov, ki ne vzbujajo posebnega zanimanja.

Poslanec, ki jih je ostala še kakšna stotina v Rimu so včeraj zvečer zapustili mesto in Monceitoriji je zatvoril vrata.

Bolj in bolj se polkazuje slika velike sovjetske Rusije in bolj in bolj postaja jasno, da bo ruski, 240 milijonov broječi narod znal v svoji nezmagljivosti urveljaviti svojo proletarsko voljo.

Medtem se že vračajo člani italijanske socialistične delegacije, ki je odpotovala v Rusijo. V Rusiji ostanejo le še Serrati, Bombacci in Bordiga, ki bodo prisostvovali drugemu kongresu Tretje Internacionalne do konca.

Drugi kongres tretje Internacionalne

Na kongresu so se vršile strastne razprave o parlamentarizmu. Buharin se je izjavil za sodelovanje komunistov v parlamentih, vendar morajo biti poslanci pod kontrolo stranke.

Sodr. Bordiga iz Italije je vzdržal svoje protiparlamentarno načelo, ker je že sama prisostnost poslancev v parlamentu nekako sodelovanje z buržuazijo. Dalje je Bordiga trdil, da angleški komunisti ne razumejo komunistične akcije. Slednjič pravi, da je treba obrniti parlamentom hrbet in pripravljati zato množice.

Nato govori Lenin, ki pravi, da je treba borbo spraviti v sklad z istinitimi razmerami. Delavstvo in kmetje se zaupajo parlamentom, in to se ne sme pozabiti. Treba je tedaj posluževati se parlamenta, da dokazemo njihovo nesposobnost. Dnevno moramo sodelovati z reakcijskimi strokovnimi organizacij, ne smemo se torej ustrašiti, da z buržuazijo skupno nastopamo v parlamentih. Delavstvo moramo pripraviti za dejstvo, uporabiti moramo metode, ki nam jih nudi zgodovinski razvoj.

Stavljen je bil nato Buharinov predlog o udeležitvi komunistov pri buržuaznih parlamentih na glasovanje. Predlog je sprejet z ogromno večino.

IZ JUGOSLAVIJE

Večni vpadi na jugoslovensko ozemlje.

Enkrat so vpadali v Jugoslavijo nemško-avstrijske čete, sedaj vpadajo madžarske in albanske. Pred dnevi so vpadli Madžari v Prekmurje. Kakor poročajo s slavnju italijanski časopisi, vpadajo sedaj Albanci na črnogorsko ozemlje. Takoj po sklepu albanskega mira so se začeli huši spopadi med jugoslovenskimi in albanskimi četami, ki so zahtevali že občutne žrtve od obeh strani. Ali pojmujejo Albanci napačno svojo svobodo, ali imajo italijanski diplomati tu svoje roke vmes.

Poravnani incident.

Agencija »Stefani« javlja: Italijanski delegat v Ljubljani je dobil uradno opravičilo na najbolj ugoden način zaradi dejstva, da ste bili pred nekoliko časom razstignjeni sliki N. V. bulgarjskega kralja in kraljice. Incident je torej poravnani na zadovoljiv način.

Veliko pomanjkanje učitelstva

v stari Srbiji se kaže v tem, da je tam še 518 praznih učiteljskih mest. V boljšem položaju je šolstvo v okrajih Beograd, Valjevo, Kragujevac in Smere-dovo.

Ministrstvo za trgovino in obrt

je dalo na razpolago 7 milijonov dinarjev za povzdigo in izboljšanje obrtno-rokodelarskih šol v Jugoslaviji.

Ministrstvo za prosveto

Sviced dve pouditbi za velika, naj se porabi za povzdigo in izboljšanje v ustanov v državi SHS.

Grški proletarijat se giblje

V Grčiji obstoja cenzura v vsaj svoji veljavi. Socialistični časopisi, ki vodijo agilno kampanjo proti vojni v Mali Aziji so pobeljeni. Ampak »Socialistična delavska stranka« Grčije (komunisti) je mogla nasloviti na grško ljudstvo ljubljaj oistnosti cenzure in vojaških mer pogujen manifest. »Naša stranka — pravi med drugim manifest — stranka III. komunistične internacionalne postavlja nasproti večni vojni narodov in proti večni bedi delavskega razreda svoj komunističen program. Program razrednega boja vseh balkanskih delavcev in kmetov proti kapitalističnim vladam. Proletarijat Grčije je prost vsake odgovornosti nove vojne, ki je naložena od zapadnega kapitalizma grškemu ljudstvu, da služi kapitalističnim interesom v Mali Aziji.

Rimski »Avanti« ima sledečo vest iz Dunaja:

Pred dnevi je držal Trocki v »Vseruskem srednjem izdavalnem odboru« v Moskvi predavanje, v katerem je rekel med drugim:

»Kadar naša guma mi našim sovražnikom dolžnost, da pripoznajo, ne z besedami, ampak z dejanji, da smo mi edina stranka, edina država, edina sila na svetu, ki resnično pripozna samoodlobo narodov, vi znate, da pravijo tedaj taisti sovražniki, med katerimi so tudi Poljski: Pri tej stvari ni pri njih enotnosti vidikov, med njimi so dve skupini. Ena teh dveh skupin pripozna samostojnost in upravo Poljske, ampak tudi ti imajo svojo vojaško stranko. — Tu nas sodijo z mero meščanskih držav, kjer obstajajo vojaške stranke, ki imajo lastne programe, ki izvršujejo pritisk na vse druge stranke in ki vsiljujejo — kakor Ludendorff — lastno voljo svoji deželi. Mi nimamo nobene vojaške stranke, mi imamo program komunistične stranke, jasnega in točnega, prepoznajena z proletarsko krivjo, ki je tudi program naše vlade. Ta program nas zavezuje, in to kar nas veže mi tudi izvršujemo, mi sledimo njemu z besedo in dejanjem, v podzemskem delovanju, na bankadi in na državnem krmilu.

Bila bi težka zmotna, ako bi mi hoteli verovati, da se bo zgodovina začela s poljsko delavsko revolucijo in da nas bo oprostila od potrebnosti prične borbe. Ne. Dolder so v Poljski široke mase kmetov in malomeščanstva mnjenja, da je entente vse, da entente želi to vojno in Poljsko jo mora voditi, da si zagotovi svojo neodvisnost, mi nimamo drugega izhoda, kakor onega, da pokažemo, da obstoja izven entente še druga oblast, oblast ruskih oboroženih kmetov in delavcev, oblast naše »rdeče armade« in da bo zadel vsak napad na sovjetske fronte v Ukrajini in Rusiji od naše strani na neizprosno odpor.«

Danes je prišel z Moskve komunike, ki se glasi takole:

»Vesti o dozdnevni izjavi Trockega na škodo Poljske, so iz trte izvirne. Trocki se ni nikdar izrazil, da bodi Poljska most za revolucijo in da mora biti ona uničena.«

IZ SOVJETSKE RUSIJE

Ljudski komisar Čičerin je objavil »rdečo« knjigo, ki prinaša vse brzojavne izmenjave med Rusijo in Poljsko od 1. 1918. naprej. Iz predgovora knjige, ki ga je napisal Čičerin, izhaja kako je poljska vlada zlobo in slepo drvela v lastno pogubo. Sovjetska Rusija pač neče nadvladati nikogar s silo, niti mu vsiliti svojih nazorov in svoje ustave potam baje-novet, ker stoji na stališču, da si mora vsak narod s svojimi lastnimi silami priboriti svobodo. Rusija priznava načelo, da bodi vsak narod svoje sreče lovač in to načelo bo uveljavljala tudi napram Poljski.

Druga vesti iz Moskve kažejo kako se je toli obredovana sovjetska Rusija dvignila tudi gospodarski. Največja ovira za pravilno razdelitev živil ji je bilo pomanjkanje železniškega materiala. Danes javlja vest, da s krog 7 tisoč železniških strojev že popravljajo! S tem je Rusija dobila v roke ključ, do pravične rešitve živalske oskrbe svojih razsežnih pokrajin.

Na dan njegove smrti je vtiiral »Izvršni odbor sovjeta učnemu sodruhu izredni pogreb in da bo preskrbel sporazumu z družino, za ohranitev njegovih tiskanih d in rokopisov, in da bo podpiral njegove sinove, dokl

Domači vestnik

ki oddaja stanovanje v podnajem, ali hišnik, ali o
ki se mu je izročilo v oskrbo neuporabljeno stan
vanje, to pa tekom deset dni po dnevu, v kater
se obistini glede stanovanja zgoraj omenjene re

odsojen, in ima pravico ugovarjati tekom 10 dni od datuma naznanila, oz. 20 dni, če je zainteresiran v inozemstvu. Če po preteku tega roka ni ugovarjanja, se preide k rekviziciji. V slučaju začasne o

zema, da se ne odloči, ali je treba kaznovati ali pa ona kdor zaba-
za neprimerno za nedorastlo mladino. 3. Kdor bi
dovolil ali pripomogel, da se te določbe prestopi, bi
kaznovan z globo od 50 do 2000 lir, oziroma v slu-

Saj je ples vendar prepovedan. Da, prepovedan je čisti dobiček namenjen v kulturne svrhe. Če pa pijačo, plesno dovoljenje je na razpolago! Kaj misar?

Trst, Piazza G. Garibaldi 3 (ex

arrera)